

tidige Bestyrelse, idet man i den Omstændig-
hed, at et Forslag, der, som dette, er holdt
saa almindeligt, vedtoges at nyde Fremme, let
vil see et Bink om, at Colonierne virkelig ville
blive afhændede. Hvilken Indflydelse dette vil
have, er Noget, som man ikke med Sikkerhed
kan betegne, det kan endogsaa i finantseel Hen-
seende være ugunstigt, saaledes, med Hensyn
til Afdrag o. s. v. paa Statsactiverne. Den
ærede Rigsdagsmand, som horer til Forslags-
stillerne, har selv fremhavet, hvorledes Endel
af det, der er Gjenstand for Lovforslaget, maa
betragtes som saare urealistabelt, navnlig Ac-
tiverne. Jeg troer heller ikke, at den ærede
Rigsdagsmand skal kunne sige Andet, end at
det ogsaa er tvivlsomt, hvorvidt man virkelig
vil være istand til, i en nær Fremtid, at af-
hænde disse Der; men, er det Tilfældet, hvor-
for har det da en saa overordentlig Hast?
Kan man ikke vente til roligere Tider, naar
idetmindste Monarchiets Forhold ere i en ord-
net Tilstand, hvilket for Dieblicket ikke er Til-
fældet? Naar den ærede Rigsdagsmand har
søgt at gjendrive som noget Uberettiget den
Jølelse af Uhyggelighed, som ogsaa han selv
har vedkjendt sig, ved at skulle tænke sig at af-
hænde Bestidelser, som i saa mange Aar have
hørt til det danske Rige, troer jeg, at den Jø-
lelse, som han betragter som uberettiget, er
mere berettiget, end han vil erkjende. Man
skal vel vogte sig for det Slags Undersøgelser,
om det er hensigtsmæssigt eller ikke, og navn-
lig, om det er finantseelt rigtigt eller ikke at af-
hænde Dele af Riget, der i saamange Aar
saa disse Colonier have hørt til Danmark, og,
naar de, som Tilfældet her er, have staaet i
en saa nøie Forbindelse med nogle af vore in-
dre Handelsforhold, skal man vel vogte sig
for at indlade sig paa Undersøgelser af, om
man ligesuldt vil kunne faae tilstrækkeligt Suf-
fer at fortære her hjemme, om det alligevel
vil være muligt at forskaffe sig et tilstrækkeligt
Afsætningsmarked for vore indenlandse Pro-
ducter. Der er ganske andre Hensyn, som her
bør komme i Betragtning.

Naar den ærede Forslagsstiller selv har
fremdraget et Punkt, med Hensyn til hvilket
han tillige troede at kunne paavise Mulig-
heden af at overvinde det, nemlig den Vanskelig-

hed, som ligger i, at disse Ders Indtagter ere
pantfattede, maa jeg rigtignok tillade mig at
troe, at Vanskeligheden dog ikke vil være over-
vunden ved, hvad han i den Henseende frem-
havede. Skulde det imidlertid, naar Sagen
engang maatte komme under Dreftelse, vise
sig, at der var en overveiende Nødvendighed
for at afhænde disse Der, vilde det maaskee
være muligt at paavise andre Midler; men
paa den Maade, den ærede Forslagsstiller an-
førte, troer jeg, som sagt, ikke, Sagen vil
kunne lade sig ordne. Den ærede Rigsdags-
mand meente ogsaa, at det for selve Colonierne
skulde være hensigtsmæssigt at overlade deres
videre Udvikling til en større Magt end Dan-
mark, og til Hænder, som vare dygtigere og
mere vant til den coloniale Bestyrelse, end det
kunde synes at være Tilfældet med Moderlan-
det. Jeg vil dog i den Anledning tillade mig
at erindre om, at, saa mangelfuld Fortidens
Bestyrelse af Colonierne end kan have været,
er det dog vist, at den, i Henseende til Spørgs-
maalet om Forfjellen mellem Samsundsclas-
serne, ingenlunde har staaet tilbage for noget
andet Lands; jeg troer, at det er temmelig al-
mindeligt anerkjendt, at der ikke har været no-
gen Colonie, hvor Overgangen har været saa
vel forberedt til at frigjøre Negerne, til at
ophæve Slaveriet, som netop de dansk-vestin-
diske Bestidelser, og der er derfor heller ikke
noget Sted, hvor Forfjellen mellem Samsunds-
classerne er mindre skarpt udpræget og har
hævet mindre skadelige Følger, end netop i de
danske Colonier. Den humane Maade, hvor-
paa den danske Regjering i en Række af Aar
har bestyret disse Colonier, troer jeg har vun-
det en saa almindelig Anerkjendelse, at man
vel, uden at tillægge Moderlandet for Meget,
kan paastaae, at Danmark lettere og bedre end
nogen anden Magt vil være istand til at bygge
videre paa den allerede lagte Grundvoold. Der
er ogsaa noget Uhyggeligt ved den Tanke, at
den danske Statsmagt, netop nu, da Colo-
nierne, som Følge af Emancipationen, befinde
sig i en Krisis, som de ikke i mange Aar have
kjendt, skal skille sig af med dem, eller, om end
ikke skille sig af med dem, saa dog tage det
Spørgsmaal under foreløbig Overveielse, hvor-
vidt dette maatte kunne lade sig gjøre, og der-